

יְהוָה כֹּהֵן כָּל־עַמִּים

ב' NC גלגולן אלב הילדה וינס

הנורווגי הילן, אוניברסיטת נורווגיה ורשות התרבות של נורווגיה

Ch N

כל כתבי פרק ששה עשר שבת קבא.

גנו חננאל

ה) כב"ג מילא חתמת.
 ג) נפערו בגמ"ר למח להס
 הקיימות חולין פיוות נספוגות
 גזענות רג' ג"מ ג"ג.

חַבִּי גָּדְרֵי ר' יְזִי אֹמֵר מִן הַמְנַחָה וּלְמַעֲלָה אֲנִי צִירֵךְ תְּמֻבָּה
וְקַנְּגַלְמַת כְּצֵי וּלְתִּמְהַלֵּל הַכְּלִים לְמַלְאָקִים גָּדוֹלָה לְחַפֶּשֶׁת
מִן דְּקָרְבָּן נְצִילָה זְמִינָה לְמַהְרָה כְּדִין לְמַנְדָּבָלָה
מִקְמַת יוֹמָם (ד' ט): דְּפָרֵיךְ לְכָה דְּמַרְאָת פְּלָמָן גָּדוֹלָה כְּפָרָה
בְּעֵדוֹת אֲבוֹתָיו שְׂמָחָה בְּרִיבָה הַלְּלָבָן וְלִילָה

בְּנֵילָה וּסְמִינָה הָוֶה יוֹסֵךְ כִּי גַעֲלָה
מַחְפָּלָן בְּכֻבָּה וּמִמְוֹדָה בְּעַלְפִּיתָם כִּי
וּמְשִׁנִּי תְּמִימִי טִיחַ דְמִינָה לְלִבְנִים כִּי חַיִיטִי
טְפִילָה עַלְפָלָתָן צִוָּס נְדָס יוֹלְדָתָ
טוֹבְלָן בְּנֵילָה גַעֲלָה טְוָגָן וּטוֹגָן
עַד סְמִינָה דְקָכָר מַפְלָה גַעֲלָה נְעַילָה
בְּנֵילָה וּמַפְלָה צְמַנָּה הָלוּ מְזָה לְ
יוֹסִי תְּהִמָּה כָּל סִוָּס כָּלָוּ טְוָגָן
דְמַפְלָה נְעַילָה בְּזָסָס הַלְּמָמָה עַלְגָּה עַד גַעֲלָה
לְמַקָּן כָּכָר דְטַבְלָה צְמַנָּה לְהָוָה מְזָה
הַפְּסָה קַמְיָה לְלִבְנִים כִּי חַיִיטָה מַבְלִימָן
צִוָּס הַפְּלָנָה טְמָה מִים וּתוֹמָה אַרְצָה חַזְוָן
אַרְלִיכָן טְבִילָה דְמַפְלָה לְמַזְבָּחָה לְרַ' יוֹסִי כְּכָר
וְהַד פְּרִיעָה כְּקָנוּמָה לְרַ' פְּרִיעָה כְּכָר
דְהַמְרָה מַפְלָה נְעַילָה גַעֲלָה גַעֲלָה גַעֲלָה דָק
דְּבָכָר לְיַוְמָה (דָק, פָּט). פְּרִיעָה מַסְמָךְ
כְּבִינִים לְרַ' יוֹסִי לְהָלִיךְ דְסָכְלָה קָהָן
מִן סְמִינָה וּלְמַעְלָה הָהָרָן לְפָטוֹל
וּמְסִיטָה קָהָן מַלְלָה כָּל סִוָּס וּמוֹטָן דְסָכְלָה
חַיִיטִי דְלָלִי כָּכָר מַפְלָה נְעַילָה וּמוֹטָן
כָּלָגָן וּבְכָלָגָן רַבִּי יוֹסִי דָלָגָן כָּרָב:
רַבִּי יוֹסִי בֶּן יְהוּדָה הַיִּאָה, וּמִת
חַיִיטִי צְדִיקָהוּ וּמִתְּהִמָּה (דָק, פָּט)
מִמְּנָה לְהָיָה לְגַעֲלָה טַבְוָתָן מַקָּן לְבִרְיָתָה
קְמִימִיתָן דְהַמְרָה דְגַעֲלָה קְרִיּוֹתָן עַד
סְמִינָה לְמִי כּוֹתֵיחַ דְתַפְלָתָן גַעֲלָה
בְּנֵילָה דְלִימָה חַיִיטִי דְלָלִי וּטְבִילָה
צְמַנָּה הָלוּ מְזָה וּרְאֵי יוֹסִי כָּכָר מְזָה
וּמְנָה קָהָן דְסָכְלָה טָוָה רַ' יוֹסִי דְסָכְלָה
וּזְהַטָּס מִמְמָמָה מַד מַנְחָה וּמִמְּוֹיְקָה
רַבִּי יוֹסִי בְּרִכְבָּה וּרְאֵי יְהוָה שְׂטִילָם
בָּעֵל קְרִיּוֹתָן כּוֹמָעָן כְּקָרְמִין רַ' יוֹסִי בְּרִיּוֹת
יְהוָה הַלְּדָיָן בְּרִכְבָּה וּמִעְלָה קְרִיּוֹתָן
לְנָן לְפָנָי סָהָדָה וּמִתְּהִמָּה דָלָגָן קְרִיּוֹתָן
אַיִן אָוֹמְדִים יְהוָה בְּבָהָה, חַמִּיאָן דְּמִיסָּקָה
דְּרִיכָן מִירָה לְגַכְיָה צְבָתָה
כְּדַבְּרִיכָן קְמָנָן פְּטָקָה שְׂוֹלָגָן (דָק, פָּט)
לְגַעֲלָה יְהָמָר הַלְּסָס מְנִצְיָה סָכוֹן
פּוֹעֲלִיסָה כִּי דְמוֹקִין נָהָם בְּמַכְרוֹן נְכִיר
וְקַן מוּמָה פְּלָקָה קָדָל (דָק, פָּט) גַעֲלָה
יְהִי תְּהִמָּה גַעֲלָה גַעֲלָה

אלֹא מהא לִיְבָא לְמַיְשָׁמֵעַ מִנֶּה,
מִמֶּן קִרְיָלָם כָּלְמַי וְכִירְוָתְלָמִי
הַמָּר צַפְסָס רִי הַמִּי מַעֲקָה מָה:
שְׁמַעַן מִנְחָה בְּפָנֵינוּ אָבוֹבָן בְּנֹתָה בֵּית
דִּין מְצֻוּזָן עַלְיוֹן הַפְּרִישָׁוֹן,
אָגָן דָּמוֹקִי מִמְּנִימָן כְּכָלִי יְסוֹדָה לְמַלְמָגִיד
תְּלִיבָה תְּלִיבָה תְּלִיבָה תְּלִיבָה תְּלִיבָה
דָּבָר זָדוֹר שְׂכָנָה קְסָנָה עַל
דָּר יְהוָה מְעָשָׁה בָּא
בָּעָרָב וְאָמָר חֹשֶׁבְנִי
יְהוָה וְרֹב יְרֻמִּיהָ בָּר
אַיְקָלָשׁ לְבִי אַבְנִין דָּמָן
וְרֹב יְרֻמִּיהָ בָּר אַבָּא
אַיִלְמָנוּ

עליה הוא לכ"ס וכטבניר ליהו יכני כבונו נטעות פחמיין דבלטיקום
לרבנן מוכם נפרק מלך וגמאות קיד). לחין ב"ד מזונן לאפסיסו
ויללה דמייני בקען צלול הגעת למינוך זבוגינע דמייניך יין צמחיין
לחגנו כ"א לדעריך לאפסיסו צלול עיריש כל קאנטו דפליין
יעימומות כוס מיי לאגנוי זבוגינע דמייניך צלול דיאתומ לייה דלאוקומי צלול
מעין וזה דבש דמיוני החטט לחין ב"ד מזונן לאפסיסו מדקחתי
טינוק יונק וסובך וקמתי ונגדול חטט ממען דוקומ גודן קען
הפי זבוגינע למינוך צרי סחטס ע"כ גודל לנו דוקומ כי שונגן דסיה
בנטקנינו מפליס טעමון מושט דסחטס מעיון מסוקן כויה מילן חצין
ויהי טעמונו כל צייר צלול נצען סחטס הוא כלך צניט:

לע' יומן^ט דהמג' ביכומות (ד' קד). לר' כר' חנה דהיליכו לי' כתם דלי' מכם לטו מימי' לטו: על דעתך אמי'. בקען סייע לאחנן מהפיטו יידע צונתנו לנו לישתכל תום פשרנו טהור מכם צדקה צלול יכלה. ומא' כ' צונען כל' נטה' קורא שמי' נעלם בלבך ק' צינען וטהייה באליך מוקומו: מעטה' צ. כתמי' כל' על עקדתך: עברי. לע' ה' חי' מס' ליט' הא' נוער חמץ מעתה ס' ו' נוער חמץ מעתה ס' ו' נוער חמץ מעתה ס' ו'

טבילה צומנה מזוֹה. דקמג וקה ל'פנום ערל'ן ולחץ צמיות (גדליקס נס): גלו מזוֹה. ולי גל' מזח גמי קהילתינו ל'צומתי עד נמהלה. ולמ"ד גלו מוס קרמל ערל' טונגה קמ"ל כדי טעריגס סמסקו ניזס נלחרל טענילס סטל' יממין נבוגן עד קילילס גלו ייסן גלו שטרכן צמאס

טכnilה בזמנה לאו
סביר טכnilה בזמנה
וסביר ר' יוסי טכnilה
דוח וחותה המצווע
וממما מה טכnilתו בו
בלילה בעל קרי טוכלי^ט
לטבול ההייא ר' יוסי
דריה טכnilה באחרונה
לבכות אין אמרום ל^ט
שאן שבתו עליהן
אין שומעין לו מפני
אי אמי' בדרליה ר^ט
אי מפסיד נימא כ^ט
לבכות אין אמרום ל^ט
שאן שבתו עליהן
ליה הא כל המכבה
אימה סיפה אל תכבר
המכבה אינו מפסיד
אלא מראה ליכא למשׁ
ונפלת דליה בחצריך
בשיזון ובאו אנשי^ט
לבכות מפני שאפתט
ולא הניח מפני כב^ט
נס וירדו גשםים וכ^ט
אחד מוה שתי סל^ט
חמשים וכששמעו הח
הייה צריך לך שור^ט
לבכות אין אמרום
אבל יקמן שבא לכבוכ^ט
שבותה עליהן: ש^ט
נכילות ב"ד מצווין ע^ט
יוחנן י' בקמן העושה
גבי נכרי דקה עבדי^ט
שרי נכרי לדעת^ט
מתני' ט' כופין קער^ט
שלא תארחו בקורה
עקרוב שלא תישך^ט
לפני רבנן בן זכאי^ט
לו מהחטא: גמ' רבנן
אבא ורבנן בר רבנן
וישירואו לרבר יתדרבְרָה
כדריל ו לא גל יוס' כ' ס' כטוטטם
דייון (פ'': ט' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ונעל נס וטול מט עוגן צ'ו'.
מתקלט סתמא ניס' כ' כטוטטם
וטעטל (ט' כ' דמגילה (ד' כ') מקרל
לצ'ו'ס השניעיטי' מקומ צביעי' קפイラ
ווס' חל צביעי' צלהט צענץ' צ'ו'ס' כ' טעגן
בדלקן נלעטן מלומה לעדר: נס'
וילנד. טעטלט מדלקן צללי' יוס' כ'
הס' חל צביעי' צלהט צענץ' יוס' כ'
צ'ו'ס' יולס' נטיגן ביז' ו' לאמינ'
כ' ט' מס' גמדת' גהוי'ה מיל' כל
' (טפחים ד' כ' כ'): גען קרי. צ'ו'רין
טבילה נלעטן מולס מדכני' קופילס
ולפי' לון מולט טבילה ט' גען' יוס':
טוגן גל פ'וס' גו'. וו'ה'ס' צלהט
קרי מון סממיה ומעלס נחלח
צ'טפאטן מפלט סממיה צ'ה' ס'ו'
יכול נלעטן עד צחטטן וו'טיגן
למפלט ערבית' ה'ס' טו'ן צ'ו'ס'
מצעוד יוס' ה'ס' ט' טה'ר נח'ה'ם
טרפוז דעטיל'ה צומנה מז'ה: ר'
ויס' אוולן מון סממיה ומעלס. הס'
להה קרי נלעטן צ'ה' צ'טפאטן מפלט מינחה
טה'ר קו' יוס' יולן נלעטן עד צחטטן
ויטיגן וו'טיגן מפלט ערבית. מפלט
געיל'ה נמי' צ'י' ציקול נלעטן צ'ללה
כר דהמ' יומ' (ד' כ' ט'). מפלט געלס
טפורה צל געליט: אין גרא' מטיגן
ט'יס מטוס וו'ן טבילה דל'ו מז'ה
לטבילה צומנה: ד'יס' געליטים צ'טפאטן
גאה'וינה. נמסכת מס' נפלק
הטמלה' גני' ה'ס' צ'ה'ה מיל'ה וג'ה
ר'יקנית וו'יס' יודעם ממי' ייל'ה
דמ'לדילן לה כ' ס' טפורה לפ'ק ד'
טבילה' צ'ה'ה טבילה' זוכ' צ'ה'
טבילה' נקב'ה נקב'ה זוכ' ס'ימת
צ'ה'ה יולצת זוכ' זוכ' וו'יל'ה ט'ג'
טפ'לה' זוכ' זוכ' צ'ה'ה נקב'ה זוכ' ס'ימת
צ'ה'ה לו' יולצת נקב'ה זוכ' זוכ' ס'ימת
ומקס' דל'ג' ידען ממי' ייל'ה וו'יממי'
מעי' וו'ן טבילה ליל'ה מיל'ה מיל'ה לה
טבילה' כל' ניל'ה וכ' יוס' צ'ה' צ'טפאטן
צ'ו'ן טבילה' ופליג' ר' יוס' גרא'
יס'ודה עלה וו'מר ד'יס' צ'טפ'לה' ס'ימת
נה'ה'וינה ט'ס' קפ'ילים צ'ה' נק'ה
לט'ינו'ו' לט'ס' צ'טפ'ים צ'ה' ייל'ה

נקפה צוות טמלה פנויים גלילותה נשלקה לעזוב
ו, נקיט נבלן שיזבב ולפם מילרין
טפלת זומנה מות: מתרנן, אין תלמידים לו כבא. רגע גור על
המילר נכל מזוז בזום: ווא פלא. אין לך תלמידים צידן הולן
ניימנו וככז: אין אפיקוטו. כל נער עליון דיסלולן היינו מוחדר עלי
שכיהם כל נכי שליחו נעדן: גמ' נכח קו דען למוריין לא. וככל דעתה
שנפטרו תלוחו ממתך: קה כל סמלטה היינו מפסיד לו. שמיינו לךין להמות
דרושים עבד סריה: אל לאקס פום וויל למוריין לא. יא, שמיינו לךין להמות
בדו ומיטו גלויא דעתה לדען פסיד זבדה מיי לו נשבתeli דוד גלויא
לעתה שי למס ליין נמייתה סייפה אין לךין להמות: אלן מלטה יונכ
למייטם מגויא. דודתי ממייתין לוו כולה דוקלה הולן דמייניטו
דוקלה לו ריקון לו קיפט ותמה לאיך היינו בסחה ולטן דיעיןין לא
דוקלה דגונמר מיליא: גוטטלוי. צלען: פטוטופוט. מומיה על
ממוני: אמעס מינס קען הוול נצעיות ציט דין מזווין לפטרוין. ותוק
טפתחות צל צית סמלרט ברטום לרוטיס בנטם דבר תלוי וטולין ליטו
ארככוי וו זוח לוחיו וועותה נבלינו: נכי לדעתה דנטנטס עכיזו.
יפסיד: מתרנן כוונן קערה. כל מהס: על גדי גדי. וננד צל
חותמץין מינס (עלן דג': נלבץ יומק דהמְלָאָה אין כל ניטל הולן לדכבר
מקוס: חטאינו לו מהטעט. כוון לדען סיה עקלין כן למוריין חייני

המואור ורקון (בנוסף ל-**המואור**) מופיע בפעם הראשונה ב-1903, ובראש המאמר כתוב: **המואור ורקון** (בנוסף ל-**המואור**) מופיע בפעם הראשונה ב-1903, ובראש המאמר כתוב:

הלובות שבת סימן שבת

באר הגולה

קסן ג עם קפאו מושג אפקטן לא בלחץ מבני שהואר חיק ויש בו מושג רפהה; ואם הוא (זג) מגעג, אף הין לו כמו חלץ ואסורה: (זג) מי שנשמטה פרק ידו או רגל ממקומו לא ישפשפה הרפה בצדון, שזהו רפההו, אלא רוחן ברכו ואמ נטרפה: לא אפרן שפרשה, ציצין, שהן במין רצוות דקות, שפושי מעור האצעב סכיב האפן, (זג) אם פרשו רבען עלי פועלה (זג) ומוצרות אותו, (זג) להסדן ביד מחר, בכל פטור אבל אסורה: (זג) לא פרשו רבן, ביד פטור אבל אסורה, בכל (זח) חיב חשתה. יופרש רשי' קלפי מעלה קלפי ראי אבנוטרי, זרבענו גם פריש דקנו קלפי הגוף, ואירוע לחש (זט) לשני הפרושים: לב (ק) זהחותש בשינוי (קג) לא יגעה (קכ) בהם חמצ זיפלט, אבל מגמע ובולע או מטבל בו בדרכו. יהוחוש בגרונו (קג) לא יערענו (קד) בשם, (קג) אבל (קח) בולע הוא שמן ואמ נטרפה: לג (ק) שונח, מתר (קג) לינק חלב מהבהמה, (קג) ובמקום עצרא לא גורו רבן. (קח) יוניש אוקרים שאין לו אלא צער של רעב (קד) אסורה (קג) לינק מהבהמה (קג) בשתה: לד לא מקל אשא חלב מעדיך לתוך בכוס או למווק סקדינה (קיא) *ותנין את בנה: לה קלקם מהחלב כדי שאחו הטעון:

באר היטב

הרופאות קליעיל ס"ג, פ"ז: (קג) לא ערענו. פ"י שישאה השפט בפי, אסורה ע"פ שעם קליפה: (קד) לא גגע. וכ"ש שאסורה למתר לא"י לשוטה לו דקה, ר"ג. ושתוט שלא מקי כאן אלא במחוש קעלמא, אבל אם רבינו צער צול מחת סקאך ושבכל זה נחלש שאר הגות שיורי לשעת כל

על גב זו ונגלו רקה, כמ"ש סי"ו: (קג) וקצרות. ואם אין קצרות אוו אסורה ע"פ שעם קליפה: (קד) לא גגע. וכ"ש שאסורה למתר לא"י לשוטה לו דקה, ר"ג. ושתוט שלא מקי כאן אלא במחוש קעלמא, אבל אם רבינו צער צול מחת סקאך ושבכל זה נחלש שאר הגות שיורי לשעת כל

באר חלב

ההוא כמו צפן שפרשה רכא דתו לא ניק מהגרה, וכן בת הפרירמידים, דומואה מלפק דרסייה עבירה, ואפרשי" שחייבת הדריכים אין מכח, ובתוכה שתקש אין טבר קן, ו/or שחייבת הדריכים אין מכח, דאסר דמורי לא חסר מGUID רך שקלף העור לעד פעללה, וזה אין מושג בקבוק. ואפלו חיל אם להוציא לאורה מטה, אבל מנגאנ-אקרום ש"ז סעניר שעור בשרו רה, (עט) אבל ש嘲ר חיק אחת, קשה לבשרו צומת וקונפא: ל (צד) מי שנשמטה וכו'. דקנו שיאא קעאטם מפרק שלו (רש"י). ועתן לקמן קסער מז במא שנקתב שם במשה ברורה: לא (זח) אם פרשו רבן. בפערן קעינו רב צלון, ובציצין בטב הפרירמידים: אני יגיד לך זה מאין מתחיל, ואפשר דקנו פל שדריך בניינים, בטלוש דמי: (זג) להסין ביד מתר. דקנו שפרשו רבן, (עג) קרובין לתק וכתולוון דקיאו⁸⁸, הלכט במקום צענא לא גורו רבקנו⁸⁹, ואריך להר שלוא יוציא זם (פמ"ג): (זג) לא פרשו רבן. והוא בדין (על) ואפלו לא תפלש ביד, ראיין דורך תפלש ביד. וגנטה לא שמעוין דאפלו בנה אסורה: (זח) חיב חשתה. וההוא תולדה גוגו. ועתן לקמן שם באדור בלב⁹⁰: (צד) לשני הפרושים. ולכן אפלו פרשו רבן אסורה לטין ביד: לב (ק) יהוחוש בשני. ואסורה לומר לאינז'ויהו רך דרפהה, ואפלו דבר שהוא רק מושם שכות, כיון שהוא רק מחוש בועלמא. אך אם יש לו צער דמל מחמת הכאב ובכבוד זה נחלש כל גופו, מתר לעשות על-ידי אפלו מלאקה דאוריתא⁹¹, ודרעל בפעיל ג. ועתן שם בה"ה: (קג) לא יגעה וכו'. דמוכחה מלטה שהוא לרפהה, (עט) ואפלו לשחות ואחר-כך יבל אסורה: (קד) בהם חמצ. וההוא בדין יין-ישרף גס-גן דינו נכו חמצ. אך במקום צער דורך אפלו לסמק ביזון-ישרף ופרק לשחותו בפי ולבלע אחר-כך⁹² (ח"א). עוד במקה, והוא סדרין דאסורה לפן על כל השן געגען'יך⁹³ או שפירותו⁹⁴ וסבון חמן, ככל זה מוקה שהוא לרפהה, אם לא קראיב לה שוקא שפצעוע כל גוף, כדולעיל בפעיל ג. עתן שם לעיל דעל-ידי יישראל מפרק דזקא על-ידי שנוי. אף התייר-אקרים מפרק שם דאם אי אפשר בשני מפרק שלא קשוו: (קד) לא יערענו. פרוש, שישחה המשן בפי, (עט) וגנטו אם נטן המשן לתוכה אנטורין דרפהה, וכיל-שנקן אם יפלטו. (עט) יוש מתרין בשבולע לבסוף: (קד) במשן. ואפלו (עמ) אם נתן המשן לתוכה אנטורין דרפהה: (קח) בולע הוא שמן. ויש אנטורין בנה. ומשיק הפגן-אקרום מפרק כל לפי מקום ומוקם⁹⁵, אם אין גורו רקה קעטום אנטורין, כמו שפטות פעיף לו: לג (ק) גונח. מפקח לפה, שרפואתו לינק חלב רותם מהבהמה: (קג) דבמקום עצרא וכו'. קנו, דרכ דעקר מליבת מהבהמה הוא מקאז'טא מושג פפרק רהו תולדה⁹⁶, וכן שקבבנו בירש סימן ש, (עט) מכל מקום בנה שהוא על-ידי גינקה והוא רק אנטורין, לרפהה שלו הוא לינק בעצמו⁹⁷ (ר"ז): (קד) וחיש אנטורין שאן דבקל חיל שאין בו סקנה אומר לאינז'ויהו רעשה, הכא שאני, לרפהה שלו הוא לינק בעצמו⁹⁸ (ר"ז): (קד) חי לשות ייש אנטורין אין מדקן, דטשטע דלסקרא ראשונה מפרק בשפת אפלו קשות צער רעב, וקאנחת לא הזריר דבר זה קל, ואפער דדרילדרה אנטורין אפלו ביומ-טוב אסורה בנה, אלא דרי בקבי עצמו הוא, ריש פוקקים שטחאליטים בין שבח ליום-טוב לעזין צער רעב, וטמך הפה ואליה רכה דהלה כביש-אוקרום: (קט) אסורה לינק. דזקא מושג צער חיל המירו אבל לא בנה, והוא על-קל-קעטום מפרק כל אחר רך: (קי) בשתה. אבל ביוומ-טוב מפרק (פ) אם אין לו אינז'ויהו רה לחלב על-ידי. ואם יש לו מפקח לחלב בו אסורה לינק בפי גם ביום-טוב, אלא יחלב לתוך נפקאל, כמו שפטות סימן תהקה: לד (קיא) ותנין וכו'. מושג מפרק⁹⁹: לה (קיב) קלקם מהחלב. לתוך (ס"ל) פי הטעון:

שער האצין

גרוגום: 1 עפין בשם. 2 פקל (ספרטן).

(עט) ר"ז: (עט) גקרא שם בחקמים: (עט) דמדקה לה לא דמבדר לא-קופה גבי שמן, דבתוכה מתגיא גבי קדרה: (עט) גוניש אקרום ואמ נטרפה: (עט) גוניש אקרום ואליה רהה: (עט) גקרא: (ס) גוניש אקרום: (ס) שקל-קעלט. עתן בוחות-שחתת דסביכא לה הדוא מלאה הדרקה לגופה, אם כן צריך טעם על מה הדרקה בנה. וזה שפטוע מהתוקף-שחתת דקלטם פאקס אפלו לוחץ כלו לא גור כי אם מפרק כל אחר רך, דגב אדם אין רוח

על נקודות סהמם שצחותך אטו חלקיו קהייס עדרתך טן
חנן ממענו ותבונתך לא.

ובאותה לטענה על נקודות מהם כמה במאמרם סי' ז"ז ס"ק ז' נוציא צוועו בדרכו של חמייר לגוי, ומלהיכא עשי' סי' ט"ז וטראבל, ומוכה לעת מג"ל בדור לזמן Kos מטלען מוחר מליכא צוועו מ"ז יטרול עמו וheimer נגוי צפוזה נה חמייר לגוי צמלהכ דהוירית, וכן ויליכא צב"ר מג"ל וזמוקס בהפסד גדול יט לאתינו צפוזה מ"ז גוי היפוי כדרלי וצפוזה מ"ז יטרול כלם כדרכו, וכוכיה בס' תכלת לדוד במושב דמ"כ מג"ל צפוזה מ"ז יטרול ר' לד' ודנמ'ב צפוזה מ"ז שכה פלאה כלם כדרכו וכלה בסוכחה מבחי חיינור צמלו זו קפקחים נחחות ס' מ"מ ואזר"ק פרק חיית, ומוכח מברחטוניכ וסגדון בס מליכא לדוחויטל עשי' צינוי, כדי צמלהכ דהוירית מ"ז צינוי קל יותר מלהימיר נגוי צמלהכ דהוירית כלם עשי' צינוי קטנית כדרכם. והקשה בס' תכל'ז מינה שכתהיק במג"ל ע"מ צמי' ס' ס' ק' מ' דברי קרין צפפליק מצית שכך באלו זו גונומ יונק חמלוי נה חמיין שונע'ב ט"ז עלו"ס ולמה כתויו מ"ז יטרול מעוז ומי' קרין דופוחת בגונומ כיון כתה' שכה' רותה מגו' ברכמה, ממען לכודיא לדמייר נגוי ה' ק' צמלהכ דהוירית מעוז מישרל מ"ז צינוי [דוחטק לווער צינוי נגוי טאגס כו' וויליך כתה' בגונומ זבז' נפכ' זוקם ווירק חותה ולח'כ' ימתה חותה בגונומ זבז' וויליך וווען כטולב], ולח'כ' מנואל עדזוף לי' ל'ז' ומג"מ חמייר נגוי צמלהכ דהוירית הפליל כדרכה, מומליכת יטרול כלם כדרכם, ולח'כ' סתו' כהלהכ ודכני במג"ל ע"פ' וככדו נו' עדת כל נו' ווועס שכתהיק מלהיז להרוויס ולמ' וככלחו לעזער על כו' מהמת קור' זונ'.

ומה שירוחב לנו"ד כוכ וזכה כסרי מל"ח כס נמ"כ מג"ד
דו"ו"ע דמתירין גס לרענון הס יט גוי יונטב ט"ז
גוי ולט יונוק צנולען כי צפמ"ג חל וגס ליכל גוי (דוח
חו"ה) נמי לרענון ממוקט מולי וטרי ט"ז גוי ציו"ע
דרכו צוות דצאות וכוי וטמ"כ, כי סכיניות וכי דלה
מתירין ט"ז גוי רק צדקה צוות דצאות, הצל לד טשטוח
לבפמ"ג קהי על לרענון טליינו צוירנת גונה צז ווילו כל
מתירין רק הילך גוי צדרנן, הצל במנ"ה כל כתתיק
דרכו כי"ז גס לנענן גונה צפנתה דלולו דכו"ה לירק מהמה
רפוחה יונוק צנולען כיינו מתירין גס צוות צהמ"לך ומלה"פ
להו"יתם.

זהנה גוף כוכבת בהכליל לכריין צחולג וחויריתם כתיל
דלהן לוּמוֹ וכגויו יונק ג'ל צפָה דזוב יקוץ כחולב
כח פְּפָר לזרות צקלות, וכגויו יונק נמניכב נפָה ט' מינקת
וכוּיַל' דט' צלען כדרמו צלי טיגען נפָה, מ'מ' קלחמת שצבר
בר'ן נלמנס מליחיט טהס מתיירות ט'י גוי מתיירות גס
כנטשפא מליחיכ ממה'ית, מודנכה קוטיתו נעל צ'ס לדס'עפ'
מפלון לקוּיַל' בצל' דבר שלון צו סכנכה הווער לגוי ושותפָא
וכחות לנען חולט צה'צ'ס מתיכון חמייה לגוי גס צמלהיכ
דומילויתם ט'כ סתמוּס כפי' דגס כלען ר'ל כן וצדלוּי קוטית
כתה'לע'ד נוּיכָה יט'ו.

ומזה גילהך במנוחת נזוב לך נס מהלמומי שמה קכ"ט לרבי
הולך טהרכ"ס להומר לנכרי וושםך הן כפירות חמוץ'ל
כך היו חיסוך במעות ולחמייה לנו צמלב טהרכ"ס מל'ם

פִּסְגָּה, הַלֵּג זֶה לְעֵינֵי לְכָתָב, וְכֹנֶר נְכָנוּ נֶזֶב לְיִסְפָּה
מְעוּדָה. עַשׂ חַדְשָׁה בְּיַמָּה

(ב) ובענין מפה כעוזו מילון שכלל מתוכה חלה ותינוי לירוג והיו צולע כלל, וכן חטא נטוס שנמצא במאם קומן רך וסתיקום ולמר הס כהה דומה לכלים שחלקם נכס, חלק גדי מהם נעלם עין סי' סכ"ג ס"ג, פיו לדמות וצורה זו כזום כוון דכוו רך כגדודים במלחיט בסבב ית זה נד לבקל ולכחמי לירל לעזיף משול כוון שחלקם ביחס לנכסים כלל, ולחויך ניכלה גרע מעור לדמ"ג נעלם ס"ט לדבוקה חיון הומליות שריתו כזום כוון דהין דהין סמויות חזריות לתומו מיד סכוון כתובם כזום מטה"כ ננד שכם נכסים להוציא מיד, ה"ב י"ל זמנה יונון גנס היגנאל וככלוך לו נכס להוציא ולהיו נלחן נדנד מפער בשתהה כהוזן, וחתמה כהוין שכוון מלוכלך ממקבב מיד ע"י זרתו כזם י"ל דשיך ג"כ זכו כזום, וכ"ה חס ממכבב כבנד, ומ"ט להמחמייטים נכסכים גס צעור הקבב, וכ"ה כהוזן, ולפי מטה"כ שהמן חני נור בגדר דלן ציר נזום נכלים מזים דלן צלמי מטה"כ טור, ה"ב ככ"ז זמנה יונון כהזה כוון דלן צלמה לה שיר נזום פ"י כסכום, ונעינויו שלבת מזולג צירוטלמי פ"ז ונתנה כ"ג כמה מעניות דמיינן מזום מלון ורק מזום דמלון שטח כהוין, ולצין וסחיב נס צ' חני מלהקה, ומיל' גאנש צירוטלים קבשו סהוינה מלחה צפ"ע, כמזהול צהופטה וזכרמן"ז, ומ"ט עדין נdry זכו. לי עיון נבלטה חס לבקל צוז.

ב) ומה שפתפק נטמא הרגע מומו ייילן זקין לו
מלון כלס דו כנגן, ומגייל ממ' קנדמייה דטמא
או מוטר ליטן עריך וויס בנטה לדען שין זכ' בריתו זו
כגסום וכמו צוואר, וכ'ת פלפל שחכמה צדרני צכל סי' ט'ב
זוכ' נקוחית קהירוניס דכין להון סחויטה בנטער ח'ב
ה' גוזן גזירים טמוריין לנטען איזר בזעום מא'כ.

הן נצום וצגוחים למלין דצקן שייך נצום מ"ה". ולידידי פטום ולטיך צקן לו דוקה נצום הילג גס סחינוב ופנויים ומ"ל מ"כ צמינוי צצבען כלו מ"ה סי' ל"ז. מהנק בזע שער דהון סחינוב לזמן גנד כתשבי מושער זה כגד כרביגול כיוון שאסומת מגין סחריגת, וככדי כייזו כן ג"כ מס' התהודה יתברל וcosa ט"ש מ"כ למגעב וצלאני שור זרך זה זוך זען ממושען חודר במיס לוחך בטעו, מ"ה"כ כייזו גנד כל טער הוא כל מדרין סכו"ם חריגול וטיך סחינוב ומיריב מר"ם ינו ארכונטו ז' בזעסוכן.

מכתב זה מטענו מכך סגורות, וכי'ר שתחכו לברחים גוזלי
בתוכה וסילחה, ולכענות מוגלאין מזמן מעמי
מכלול תורת הולך מלקים מוס.

סימן לח

כבוד הרוב האברך החשוב מאד בתורה ויראה ומדות טובות נחיתת לעומקה של הלכת ר' אלימלך שער בודק לא"ט, בוויליאמסבורג י"צ"ז.

אחדישיה'ץ ושיית באדרבה.

זה כמו שקנלו מתחזו יכול עט קוממיים היודאים צענינו
המזכיר לנו צמפה וכעוני צענוי על הכל ונע מה עליינו

בג"ל, וגם אין לו שוט הסמכה מקרלה ע"כ קיל נפי מהמיורה
גמורוכ גלווי בג"ל

ויתכן לכיל' חולב בטעמי חמירה נכו"ס טהסוי צבצת
כהאר גחלתי צבצט כלוי ח'ג הו"ה סי' כ"ז לדמת
לכ"ז מ"ז צ"י כיל' מוס וודר דבך, ונעם ברמג'ס פ"ז
מם', שב מוס גזר שלח ינתק צפלו, ונעם קגש מויין
וכבוי' מ' הס' ע' סי' ס' ומול גוזל מוס תלחות נכו"ס
לחוממר ומע' ב' גחלתי פלעיו, וכחטה לט' סי' הייסור טליין
בכ' הייסור דבוך צבצט צברתו צבציה וכחמור לממלך רדימת
לכ"ז זיל' ל' י' סכ' כען ולוחיטם ויטקן לדעתו צב'ו
טמו מוחלטם יטר'ו זלח' ברברא

משא"ב נכרתמכ"ס וכחומר מטוס גולך, וכן מלהנכה צלע
לדריכם כוח מטוס גולך צמ"ל ועםם צדרכו, וח"ג
קrox מחד ומלהנכה צלע כדריכו כי גולך קרווצ' וותר
כיוון וכגזרה צלהת זה מעוז שינה לארס גס צדרכו, מטה"ש
הומיליך לגוי שבגזרה רק מליחכת גוי חנו מלהנכה יטרחן
יבנאנט מליחות גוי לכחומר חי מוספק הוא וזה גורס נכחמו
וירוקר גהמיליך לגוי, והמנס יתקנן שחזיקן גס צנעם ודרכ רצ'
ונוגס בגעט מליחות גוי להממל, וככט"מ מײַן חזובקה ח"ס
מ"ז אויה סי' ס' לפנין להמיליך לגוי מע"ט לאזת וניכי דינספֿר
מ"ז חייו חמור ל"כ פון דיליכ' ממיל' חפֿך' ודרכ רצ'
עלפֿי' גהמיליך לגוי מע"ט בסגס ווילספֿר מ"ז צוֹב פֿשיטוּ
דקיל יוּתְר ממליחכת יטחן צבצט מָנוֹז צלע ברכיר

ע"ב נשבתי מתי קתנה לרבה מ' המפרשים וממען
ברגלו הלו כי כוינו כי זו מלוכה דוחייתה,
וע"כ יולח לבס שמיירך לנו כי צדליך חמור מלמה
דחויתה דלך כורכה, הצל לנו גוט וווער לדעת כסוברים
דאש בר"ן נמיות נא דפקון גווער לאפי צדליך רק דרבנן
וישמיות דחרמי נמיותה לשינוי ממוקן ברגלו זיך דקיל
מאנזות דחויתה גווער גמלוכ דחויתה, וכן יולח מלון
בר"ן נלאו גמיש צוות כלוחר יד דהיעו חרמי נמיותה
שכונה רק צוות וכלה", ומ"ש שכך כרך בר"ן דחמיות לאכיה
ככדי לאי עשי יטראל כוון שביל ורק מלוכ שאליג חניאז
דאש כדון גמלוכ דחויתה נחונן שאליג חצאר זיך כזיע
ברגלו מ"ש מהזוב ובר"ן גס זיך מהויל גומקס פטלה.

בעניות ח"ט מפ"ז מ"כ במנוי נ"מ שצטט כלו מג' סי' כ"ב צטט ק"ה וצטט ק"ה ממיין נ"מ כוילויס למווקי כלו וצטט ק"ה וצטט ק"ה לנטקן להן מומראים צטב ווילל הילג' צבצבי לדען גנון צבוי לדלקת גנדיס ווילגון צבוי שירך צבוי נחלם ותוויות דמכי"ט היה חייך הכל צבצבי בחלם כל מין עיון צבוי מ"ז עיון, וכיסי דמיילויס כי כן נטומתו ווילל הילג' לגוי הילג' מה"ט כלבב צהרתי כס מטה"כ ליזון, מכ"מ צבוי מיחנו מודיס לדיילויס וסחמוול תנן במתנתינו דבכל צבוי לדילקה هل יוחמר לו צב ווילל צבצבי, יונטמאן דגט צבוי לדען נחלם כל מתחה לו טרפה גנדיס יוחולני וכבר"ג, וכולם מסוויסים הילג' ול"ע נגופס, וזה צי' ברכ"ז כיוון ודדרוגה כל קולט רק עלי' של"ע נגופס צענישס כוות מסו גמור נחלם כל מין מ"ט כל בקייל צוב, מתחה צבצבי וכבר"ג רק מודען מ"ט כל בקייל צוב, יונטמאן צבצבי לדילכו מוטבק, כן ייל' דזריך היפצה, מכ"ט להן מעכירותו לאויה קולט גודלה בכ"ל מלבבי כר"ץ, מהתה מיריכת קזונטמאן כל צבוזו לנו יכלתי נגעוו כלל כל בקריו וצוויה

שלום גזו בז' כלל ה"כ"ה מוסד דתני'ג דינויו נפק
בעולם דמיון ולו כותלה יוציאו כיינו צלישור תורה טבל
בחישור לרבען כ"ג כס חמיו ומלו על גזירותם גממי
צחולב וא"צ' מדיפל מיין חמינע לדת רבי נ"ז נ"ז
ט"ל כי דיסוד ליסוג למילכה לגוי מוסד ממילא חפץ
ולבד זכר ש ה |מיהר נטעמה מליכת דבור כל חל כו',
וכקחתי כמו שדרשו חפץ חסויות וחפץ זמיס מומירות
ב"ג לרכי חלבין לך חפץ זמיס גודל מוכ וא"כ
לו שיר' כלל חמימות לגוי בגורו ליסוד ולג' שחו"ל דמו
ליסוד בז'

משא"ב מלולכה צלען כדריכך דלען נטהנה מקומות כה'יסוי
מעי' שבוחן לכי חולב טהוב'ם, וול' כיוון טהוב'ם דימוכ
כלהי דיניהם זוניה יונק לטהר חולב טהוב'ם סכתינו
טמייניך לנו גמומיי כמנזולר גדרבוין פפיו בקאנך דינחוין להס
הפסדר חמיריך ולען נתהי מלולכה צלען כדריכך לוחמייכ
צחולוב טהוב'ם בגדר סותהך לגמומיי, מטה"כ מלולכה צלען
cdrיכך וכ"ז צמוקס חולב ערנן צמוקס לפסיד וכוכ"ג
צוג קדרוין נדינעה וטבות ולומיגיך לנו צמלולכה וטורייתה
המועל מטבחות וממלולכה צלען בדריכך ע"ש ח"ה ב"ג ע"ב

ועיקר דבר זה הוא מילר נגוי חמור והוא מליכת כלם
בדרכם יולוך לאבציו לדם מגניהם לנצח ה'ם מגן
בנון וכוגן זיהה יוסוף מוי' ס' רמ"ד וכן לדעתו של מילר
זמינים ס' קי"ג בלעו למוור דהמירות נגוי צבנת מכה"ת
חמור וכן דעתו כה"ע ס' רמ"ג בדעתו כיתלים ועין
פמ"ג בס וסוף פריחתם לא' שבתת מ"כ פטיעת דהמירות
נגוי גמליכת בדרכם חמור ממילכת ישלוחן כלם בדרכם,
חלה גם לפיה כמסקת בפסוקים דהמירות נגוי רק לרבען
וכויליות כנראה לבוחרות מחר מודגמי בראתנויס כה'ל צהליות
צממי' צ"ה צבצ'ת כליה ח"ג ס' כ"ג, מ"מ ה'מירות נגוי
חמור נסומה כלם בדרכם כל יטלה וכוכב ע"ש כמג'ול
בלו"ס ס"ס טמ"ט וגם בכרמלית הסול גוירת פחות פחות
מד להמות רק לדלהו ורשות כו' גוכב למלאך וק"י' ל' צבנת
ו"ה ומורה ס' צ"א דלן גזרין גוזך גוזך צבנת וכו'
בגרא"ט ס"ס טמ"ט בס' זיך ודוקם צדרון שנזיר רק ממעס
גוזך חיל ולרבנן גמליכת מג'ור צבאות כמו פחות פחות מ"ה
למושת גס בכרמלית נסוכ'

הגה כורנו בגרות זי"ע יסוד מדריך שיט בז' חיסכוי דרבנן
של שפת ב' גדריס גדר גולך וגדר שצאות, והענ"ג דגש
צאות כען פחות מדי' הוסיף כו"ה ציסו"ו מדין גולך מכ"מ
בטעילו עליו חומר שצאות וגזרין לרבען זאת גס נרשות לרבען,
ממח"ל"כ לרבען חלק נכסם בגדר שצאות, וכחתול מהז' להן
דלאיטמת רט"ז ויזממו סהמיירך לגוו' נכסם גנדול ודגר דבך,
בזה כ' רב"ש צולב ל"ז ע"ה ודב"ז ונגידין להן מקישין מושס
ויניקה ומוניכר ט' דמקם ומוניכר גוףם רק לרבען, מוסס דמעו"מ
ינפקה לנו מקרלה וממיהל פFER עינט"ק, ובעה קרטה גופי כחיב
וזדרך דבך, ועוד והה כ' הפליג' בז"י סי' רמ"ג דהמיירך
אלגיו כוון שיט לו מסמכתת מקרלה לכל מלולכת ט' יונטכ
כמלה"כ ברמנצ'ן וכיווילוטס וחכ"ז צומור שלו כען דהורייתם,
[עט' צפמ"ג הו"ה סי' קפ"ז מ"כ צטניאת בלוטות ותסמכתת

ונחטב במויר סלא בדורוירית מומט ינט'יב'ן].
וב'ין בומויר לגוי צמלהכ דוריינעם, חצצ' מלעלכה טלא
בדרכ'ם יטרולח חולין גו' נחטב רק גז'יך ולעמו
יימשך בדוריכ' וו' נחטב פידין שצ'וט מפ' סי' סוד לבי' היג'ער'ה

עדן לחם למחrik'ש

בנויות ישרוופאים וכו'. טיפולם בסנוויים. ועינן סימן מל"מ (עמ"ג 4): בכהה נחלה בני אדם החוברים מוחמיין קאצטן. ולוקה יפלללים, הכל גויס טהירין רופאים ליה:

אך היבש

שוחה מרדכי קלחתו חולין, כמו שכתבו פסנתר פון מלין. ועל כל פיסים היו נלחמן לתוכם הטעמה חליפה נאכל, מ"מ [מ"ק י], ע"ב: (ה) ובין גוזחותם. וויי נס"ק סן חולך על זו, וכותב דיטס חציך טהור מהם מוכבלי העתיה, והם שילמו עכטיו שארן עטהין לך על ידי עכו"ס, יטבורי דיטס לחוקו על ידי יקלת, ולפעמים גם כהיא עכו"ס מויי ועל ידי זה יתקתן שהולא במאש צימתיו על רעכטוי". והילדין כת"ז ברכותם, ומensis, עירלה דמיילחן שלם יתגית על העכו"ס כל עיקר קרי על פיי זאהעכו"ס פלגיינו, וווען שכתב לרמ"ה וכן נוגאנגן, אין ווא רעליה, דלמא מונגע וווען פוּז, וה, עכ"ל ע"כ: (ו) מותקן. נפל מינון לדוח, וווקר חולין קרי על פיי שאוּז מהקן מדריגא, לרמ"ה, עיין מ"מ [נס"ק ח]:

(ג) סיימוד. מלבד מסתור שערת כניסה. ונויה שוכן מטה טומרים בלבן
ההשככו ציידין. ועל כל פיס אין זו והקדמתה מהוינו נ"ע סידוע טהון וזה
מקלט נפוחות, ומחלמו קר וסוטו מם, חלון זה ממיידי צבאנטס היה כה עליון
שהחומריות וסקיריות, ט"ז [ס"ק ב']. וכמצב גליהור ויטרינר קהילך [ס"מ נט דין]
בבבון נקבע נקיון דס בכתם קדמתה על ידי עמו"ס, וכך כל תחתיו
ההנימיות הפיין על ידי יטלון מוחר וועל שי רופף מומחה. מי שחלה בחוליה
ונבנימית ושבה לו כפהות קמיינע לחם של ענטזיס תלות עלו יומיים נספחר,
ונען מספר סיימוס היו נזרוק חזק גאנס מוחלוי, והוא קמיינע
ונבנימלוס, ונשלם הונן בכתם, יכול לוזנקה, כוון דבנאר טוֹן כרמלית, בוגת
מומחה, ונשלם הונן בכתם, יכול לוזנקה, כוון דבנאר טוֹן כרמלית, בוגת

ב' (ב') [בג] או עם (ב') סיטורו:
פ' (ככ) מי שאחוו רם מקין אותו אפילו חולך על
רנלי ואפילו ביום הראשון:
ג' החושש בעיניו [כג] או בעיניו [כג] ויש בו ציד או
שהיו שותחות ממנה דמעות מחמת הכאב או
שהיה שותת רם או שהיה בו רירא (ג) ותחלה אוכבאל
פירוש תחלת חולוי רשי עבדה וורה כה בד"ה תחולת) מחלליין
עלינו את השבתה:
ד' [כג] כל חולוי שהרופאים אומרים שהוא סכנה אף
על פי שהוא על הבשר מבחוץ מחלין לעלו את
השבתת ק' ואם זו [כג] רופא אחד אומר ציריך ורופא אחד
אומר אינו ציריך מחלין י[כג] ויש מי שאומר זו (ד) שאין
עריך מומחה דכל בני אדם חשבים מומחה Katz וספוק
פשות להקל: סג' [כג] ושם [כג] זוקק ממלחלים המכט
קמס גויס אלהין רופחים למ ממוקין חומט נCKERLIIS. [כט] (ג) מי
מחלליין לתוכו ציעזר עציילס גדול (ד) אין (ג') מחלין עליו
הנתמם כדי לאלו עיין לעיל קו"ף סימן ט':
ה' [ז' ח] חולת שיש בו סכנה שאמדוחו ביום שבת
שציריך לעשות לו רפואה ידועה שיש בה
אין אומרים נתני עד הليل והמצא שלא נחלל עליו
קד' אף על פי שמחלין לעלו שתי שבות: (ולכודת הכל
שיטין עיין לעיל פמ' רע' מ):
ו' להר שרש בו סכנה משתדלין שלא לעשות על ידי גוים
ז' אלא על ידי ישראל גודלים (ו' ובני דעת: סג'
ב' בזאת כלם לימי וככל יימול על ידי קני עותק על ידי קני
כלם (ליקוי) [ליקוי] (ליקוי) כל עותק על ידי גויס (ז') וכן
ז' למות סימען סג' אין העותק על ידי גוי:
בר' שיש בו סכנה הרוי זה משובח אפילו אם (ז') מתקן
ה' ליום נ' [ז' ס] אין עותק לדלים כלו גם על ידי עכו"ם ולג'
ללו על ידי נטס (ז') ולג' כומיס כו', וככל נ' צב' [ז' צב']
ט' ט' ליטול נטעות על ידי עכו"ם, כלם יתמן שיט טסול נ' ג' ג' ג'
ח' מומרים לטעות על ידי (ז') נטס וכומיס, לטיני לפלין חס ט'
ט' פלי' כדי יעטו זוקק גודלי יטרכן, כדי לאורות הלאה מענט
ק' קהמר לדמתמע מולדכי לרמנ'ס [ז' ס] ג' סכתמ' גודלי יט'
ה' ג' גודלים ליטופקי קענים, יטרכן [לטופקי גויס] (ז')
ד' עדעתן קלה, עכ' ג'. וכמה וכמה צילל קרכ' מה ילו נלהת מסכו'ם
ק' קות, תלם יטרכלים גודלים. (גס נ' ג' פלק' צמונה סל'ס [ז' ס]
ע' על ידי גודלי יטרכן, ג' גודלי יטרכן, ג' גודלי יטרכן, ג' גודלי יטרכן

הראים [סע' ז]. ונעכו בפיש חייו
נהלון לאחסניהם סמומחה מהיפלו
להקל, עין פירען מלי"ם [ס"ק ה]
ובכורו [פס עמוד מט] וסימן ס"ל
דחקפלו נבי רופחיס יט חוממים
דרגולים מהר בגקיות, ע"א, לד'
כעלום דברם [ס"ק ז]: ח הזורי
ובז'. נפל מינוק לזרע, עוקל מולח
וממעילו, אף על פי כסות ממקן
בש מדרגת בצתם עקליהם. הנעלם
לשם צפי מינוק, שוגר הדלק
ומוינוו, אף על פי כסות מפהל
חוותם כמהן עליים ברוחם של מלומדים,
שםן יגעם סטינוק יומו
^{(ר' רמג"ס דברם ג, ח גמליה יומת פה,}
(ג), וכן המרין דחקפלו נקלרך ניט
תחלחות ממהן (גמליה סס, ע"ב).
ומסתע קלה נסგנות מלדיי נסכת
רמו מפן דלאן נתקל צוא:

כינור ים רוחן

^๔ איסור והיתר הארוך
[סימן ט' דין ז':]
ט' ב' (קיטין ט' עינוי רפו
ח' ד' [טבבנ] בשם הוישב' א'
ע' קיטין ט' קיטין לסתו :
ט' אדר וזרע' [אליגות סתמא
שען פל' יקיטין קון] ומוגיר
השנה (צמ' ב' ל' ב' בשם
הארכ' ב' [רמב"ן] ט')
ט' מלמד עין וקכינה :
ט' שליש נגידורים (ט') סתמא
ט' ק' ט' ג' ימול' ג' ח' מומ'
ט' להליכת סימן תקלת מומו
[201]
^๕ דרכי משה אורות ג:
הוספות ימול' פ' ג' ד' ל' ג'
ט' ורין (צמ' ג' ל' ד' ג'
ט' קיטין ב':)

אפללו פיום קראשון: ט' **קחוחש** (ככ') בעיניו או בעיננו ויש בו ציר, או שהו שותחות מפלו דמעות מחתת הקאב, או שהיה שותחת דם, או שהיה בו (כג) רירא ותחלת אוכלא (פרוש, כד) תחלת צלוי, מחלין עלייו את השבת: י' **כל חלי** (כח) שקרופאים אומרים שהוא סבנה, אָף-עַל-פִי שהוא על הבשר מבחווץ, מחלין עליו את השבת. *ואם רוקא אחד אומר צריך!* ורואה אחד אומר אינו עריך, (כג) קחולין. *יוניש מי שאומר (ד) שאין צריך ממחה, (כז) אבל בינו-אדרם חשובים ממחין קצת, וסביר נפשות להקל: הנה ויש אומרים (כט) ורוא ירושלים, (ל) אבל סתם אינס-יהודיים שאינן מופאנין לא מוחזקינו אותם כקבאים אסרו הדת הילודה. ני' שרודים לאנטו שעבר עברה ברולה, (לא) אין מחלין עליו השבת כדי לסתלו (ען לעיל סיון שו) (כז' בסheet'a): **יא'** שחוללה שיש בו סבנה, שאמדרו והם שבת צריך לעשות לו רפואה ידועה שיש בה מלאת חלול שבת שמונה ימים. (לב) אין אומרים נמיין עד חלילה ונמצא שלא בחולל עליו אלא שבת אחת, אלא יעשו מיד אָף-עַל-פִי שמחולין עליו שתי שבבות. ולכבות הגר בשביב שיעשן, עין לעיל סיון רעה: **יב'** **קחשחלין** שבת על חוללה שיש בו סבנה, ואם משתקlein (לב) שלא לעשות על-ידי אינס-יהודיים וקוננים וגנבים, (לו) אלא על-ידי ישראלי גודולים *ובני דעת*: הנה ויש אומריםnas לא אפשר לעשות בלא דוחי (לה) ובלא אחרו על-ידי שנוי, ועשה על-ידי שנוי, ואם אפשר לעשות (לו) על-ידי אינס-יהודי בלא אחור כ כלל, עושין על-ידי יונס-יהודי (אי' ושיג' ומ' בסheet'a), (ס) (לא) וכן נהוגים, אבל בזמנים דחש-חש שיעטאל קאיינו-יהודי. אין לעשות על-ידי אינס-יהודי (תו)

האר היטב

שכחון קרייז, וקעה קפיטליסטה, ונשלם כופן בשתת. ככל לזרקה בינו דרכך
שייאמר שפיר באתו חול, קמ"ש סיון תריה, רעכ"פ איננו נגלו לפתח

משנה ברורה

שהוא רק מחוש בעלהם, אסרו הגר"א: ט (כט) בעניין וכו'. אף על-כד דמשום סכנת אבר אין מטלון באטור דאותה לבלי עלהם, וכדרקען בעשי יוז, ענן שעני, רשותנו ריעשו בלא כלאי ואבא סכנת פגש⁽²⁶⁾ [גמара]: (כג) ר' ר' בא גברא משמע דחואה קידוד⁽²⁷⁾, וכן אין יא לא כל בסוף חול שבר פש מטלון, לאיא סכנתה עליידי טיטים הילל⁽²⁸⁾, וכל-שנין ברשותה לעשות ר' ר' (יד) כדי להגביר או עניין, דבנאי אין יסילין מושם זה: ל (כה) שהרואים וכו'. אפילו אין יונדרין, אין יסילין מושם (טו) אבן הור. ובקב' קרכ'ז חלק ד סימן טו: אם החוללה קיין שרופא (טו) אין לזרועה פלונית ור' ר' אמר אין עריה. שומען אוומר עריה אמי שרופא אמר שאותה תרומה פיקחה, אין יושמען לחוללה⁽²⁹⁾; אם לא שרופא אמר שאותה פיקחה בזורה: (כו) אוחלין. דסקפ נשות לרופאה⁽³⁰⁾. ענן באור תלחה מה שבחבנוי בזה: (כז) אוחלין. דסקפ נשות לקלל: (כז) שעין איזיך מאוחלה⁽³¹⁾. ומכל מקום דוקא קשי אמר שפיר באותה חול, כמו שפתותם פינן תריה, וגם אין אונן להכחיש פיקחה אפללו דקלל מ"א א"ז: (כח) כל קני-ארם וכו', וכן אפללו לפקה שאינה של חלל. ומכל מקום אם אפשר לעשות עליידי אינו יונדרין, טוב יותר, כמו שפְּאַרְתִּי בְּאָרְתִּי הַלְּבָה: (כט) וראא ישאלים. דבנין שהוא מצעה על שfat ואמור לחול, ודאי סומך על המתקנתו⁽³²⁾: (ל) אבל סתם וכו', וכן ערך ר' א"ז: (לא) אין מטלון וכו'. דאי יונקים לו? לאם חטא בשבל שזקה בקרנו⁽³³⁾, אך אם הפקה הינה באחד מג' עכירות, עבדותם קבש קרי. והנה רוקטם מסעל אל פרט בקר לה כו, וזה לשונו בקר במלבותו גוללים גולוי עניות ושיפיכות דמי, והרা מישר שהגאנס יטער עצמה בברין שליחי ומא לאונן מאכליין הוועטל'יף בקאיין, משמע גסבן לאורה דלא סברא לה כו, ענן שם, אך מושם דחואה פקנין געשות קשש נאכפר לדעת זו, וכן יא (לב) אין אונקים גנטין. אין סמירה מעה להא דסוף סעריך דחתם הלא מורי שיעוד ומיור שעליידי קומתו עד קערוב לא געיג שום ריגוותה להחוללה, מה שain אין קון הא⁽³⁵⁾: (לב) שלא לעשות וכו': לעשות עליידי אינז'ויזר דיעשה עליידי אינז'ויזר, ובדרלאן קפער ב:

הפטעם קתב הרוא"ש, מושום דזמנין דלעיגנזהו, ואמי גס-בן לא-הדרוי בתריהה, ומתחיך ק"ה: בוא לידי ספנה, וטעם זה שהק' גבי קטנים ואינט-הדרויים ואצל נשים איקא טעם אחר: שמא יאקרו שלא נפן שבת לרחות אף בפקות נפש ולכך מושרין אויה להם, וחטאלו בפרק ומתחיך ק"ה בוא לידי ספנה או שמא בקהל הטעים בפרק ונכואו לשלול שבת בקוקס אחר (רmb"ס: [לד]) אלא על-ידי וכו'. ורקיש שם בקמער זה חכמים, מצאה לתקחלה לעשות חילול זה על דרכם⁽³⁸⁾ (ר"מ בפי המשנה י' מפני רורה"ז והשב"ץ ח"א יימן Nach.) וזאת, ככל שעני היה מניין שעונים קאותו פגאה, אך פגאה, לא-פוגאה.

א שם ב شبכה
ח ערכין ז וכתבים
הרמ"ס בפרק ב
מהלכות שבת
ט שבת סב"א

עגליה את השבת: ד *יקל (ו) שלשה ימים (יא) בראשונים אמරה אינה אריכה (ו) מהלין עגליה את השבת. (יד) משלשה ועד שבעה, אמרה אינה אריכה אין משלליין. (טו) מקאן ואילך אמרלו אמרה אריכה אינן מהלין עלייה, אלא הרי היא עד שלשים יום (טו) מחוללה שאין בו ספנה: [*] ח' יושבת על המברך (ט) ומטה, קבאיין ספין בשבת (ו) אמרלו לך לשוטר קרבאים וקוויעים בטטה יומאצאים הנלד, (יח) שמא מפא חי: הגה ומפה שאין נוגין עכשו כן אמרלו בחל, (יט) משום זאין קבאיין למכיר במתנית האם בקרוב כל-כח שאפר לnell לחיות (או-ה): ו טעושים (כ) מדורה ליזולדת (כא) *כל שלשים (ט) יום,

שער תשובה

באור הלה

ונעטנו בקהלתך עזרך: * כל שלשה ים. ואנחנו חשבנו שלשה ים, שבכפלם משא צור בדמגנרא משעל קראויה פמשעה פריחת אקר חשבון נדע שלשה ים, אך מלשון קרבט'ם בלחיל ג' משמע ומשער לעלה שבחון לשלשה ים, ומכב דן משמע,adam לא-אכן, קשירה שניהם שותה גם היאן הדבר? אין שם בחתם-משנה שהאורה, אכן בפירוש המש�ו לנו-ברט'ם ב' ב' באר להדר ומשעת פmittot נתקר בונן, זה לשונו: אין מוחלין לחולש שבח עד שתשב על המשפר וניחול כקס לחיות שותה, ומאותה שעה למשלים שלשה מיטים מטלין וכו', צו פאן לשונו. ולעתינו דעתינו שפירוש דברי קרבט'ם גם הוא: סה משיחיל כד לחיות שותה עד שחלך חחולין, ובטירן אזכיר סלה נמי מטלין, וכל אלה ההלילים משך עד שלשה ים, ומתחדים דבריו שפהלה עם סה רצוי שפהלויש.

וילפי זה, אונ-ביבני נמי משך ושיכחה על המשובים ואנו אקר לא מטלין עלייה כי אם שמי נמי איחורי הצלקה, וא-על-ברט'ון אנס נמקש רקוב לשולש נאים ואלה גלה נמי אקלל, וה' נתקבצה כונת השם עלי זהה אטרא ארא-קאנ-לע-שין, אבל קשתחשה פרחיה, בלהלה חולה נשאר אברוי גופה, וזה דוועך דקל אלו השוערין האגרירין בגבורה לא עמדו כי אם ברשות לה מלחן אורתן מלבד דהיא יולדה, כמו שבחנו קראושין. adam לא-אכן לא שבי כל קני שערוי. ולעומת זאת עיון בכל שפחים *.⁽²³⁾

כל שלשים. מקו רבי המתפרק הם בדור רביעי לפני שבעם, עז שם, ובאותה התמגיד בצעמו מבוק מוחלה לרבר קשטו דרין בדורותה הבא כמו כל ארכוי פנה, ועל כל ארוכית ספקון רג' ומנים יש לה, ואסמן מא עיפויה דמותה מכל שאר עץ-החייה, ורק אחריך הוזיא מדברי קראב'יד ודעתו דעד שלשים יום מסכנת היא למדונה, עז שם, ובאמת כל זה הוא רק לר' פרירוש קראב'יד בדבורי קרבט'ם, ורק אָלֶה החיר קדורה חוליה מזני חוליה שאין בו סcka, ומכלא בגדז זה קרא-לחתה מני מיטבן לאחר שבקשה. דודעה גס-בן חוליה שאין בו סcka, וא-על-ברט'ון

ד'(י) **שָׁלֶשֶׁת יְמִים**. ולא משבנן פاعت לעת, כמו שבחותם סיקן חרוי לבני יומ-הפקורום, ועל כן אם הוליך ביום רביעי ליום חמ"ז שקספושו, שב אסור למלל עלייה שבת אם לא אמירה ארוכה אי, כן קשישים. עתה קספנן רומי שנקטם הנהג' נון"א אבל שם וכתובות קשישים הפגנארדים. עתה קספנן רומי שמשע שטובר אין בקשיות דקננה ממלישון הרוא"ש בפרק נזקה מהעט לעת, ולא רק לתריאי לדבורי בס"ג אמתין, וכן מוכחה דרבני סגן אמר בא ביחסו בתקשו ביהרואה"ש קלל בו סגן ג שטובר אין בקשישות, עז שם. וכן משמע פרדריבי לרוטבי"א בפרק ובי אליעזר מלילה. וענין באליה ובה שבחת דמזרבי קאסטר והגר גירמן משמע בקעינן שלשיה ימים שלימים, והינו מעת לעת. אחריך קצאתני בספר גורי-ישראל בשם פשותה בית אפרים שגמ' בין קח בקדרינה. ונמצאה עת שבחין לאן לאמתה שבחת ובין לענין יומ-הפקורום, עד ג' מעת עת קב"ה עת קב"ה עת קב"ה לא מסקנת ומקפר אפסלו לא ארחה ארוכה אי, וגם עד ז' עת שבחין לאן לאמתה צריכה אני. וכן אה דעלענין יומ-הפקורום בונאי יש צידד להקלל¹⁶, דפק גבשות הוא, ואפסלו לענין שבחת גמ' בין אם לא לא עודן דען לו אז עוגר-גלוילים לעשות על-ידי, שי עלי-ידי ישאל: יא) קראשווים. מגמר לדקה [לחחים-משנה]. עוזן בואר הולכה: יב) אפלא אקערה איינה צריכה. והם (ט) דקרים שחקרוויה אווקוות שצורך זה וזה מלה צריכה לך, ואני אכן רופא או מלמדת חכמה לראות אם תמייה מוחת צריכה לך: (יג) מחלילין. דקינן דכל ציריךויות צריכות לך, ארכ-על-פי שאן נגע יודען על זו ואפשר

שער הצעיר

ת מלוכה עבר ר. דעת הגרש"ז
ובכת להכניס את להצלה עבר,
ת רשות לנתחה אף דעת הגרש"ז
ת תרופות או מיתה סגולד²²).

זמן המוות
כתב בשorth
מלצר, שיש
צלת העובה
ק' בשנקבעה
בני הగיסיה,

ב"א ס"ק ד)
ולחשב את
זה, דהינו
ברחם ח"א
מעט אחר
שלילו, אך
הכל שענ

ד) שאנין

וְאַפְלָו בתקופת פמזה (וזמגפרים אחרים לחתימתן בגדר קהירנה, ענן לעיל סימן רעו): א' הַנֵּלֶד שְׁנוֹלֵד (ביב) עשוין לו כל ארכינו, (כג) ומרחצין אותו (כד) ומולחין אותו, (כה) וטומקין השליה (כו) כדי שיכם גוזל, (כז) וחותכים את התבור. והני מל' בוגולד לשבעה או לשבועה, (כח) לאבל נולד לשמונה, * או ספק בן שבעה או

ו' שם ב' שם קכ"ח
משנה וכרבי יוסי
ל שם קל"ה בריתא

הלוות שבת סימן של